

πολιτική

LA PLEBE
ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

■ Γράφει ο **Κώστας Γκιώνης**

Καλά ξεμπερδέματα

Τα σκάνδαλα σκάνε το ένα πίσω από το άλλο και δεν κουνιέται φύλλο. Δικαιολογίες παιδιών νηπιαγωγείου. Υπουργοί λένε ότι δεν τους νοιάζει αν τους παρακολουθεί ένας ξένος ιδιώτης! Ένας υφυπουργός παρουσιάζει έναν απαρχαιωμένο πίνακα με μερικά καμένα λαμπάκια ως τηλεδιόικηση! Σε ένα σκάνδαλο με παγκόσμιες διαστάσεις, μια φαρμακευτική παραδέχεται ότι λάδωνε υπουργούς και στην Ελλάδα, κι εδώ κυνηγάνε τους μάρτυρες! Μέλος του κυβερνώντος κόμματος συλλαμβάνεται να αποπλανεί και να εκδίδει 12χρονη, και η λίστα με τους 213 παιδοβιαστές εξαφανίζεται! Υπουργός που ήταν και μέτοχος με τους γιατρούς δολοφόνους του γνωστού τραγουδιστή, ελάχιστα μετά το θάνατο νοιώθει την ανάγκη να πάρει τον γιατρό, και φυσικά κανένας δεν τον ρωτάει το γιατί! Ένας υπουργός, λεκτικός αυτοφωράκις, έχει το ακαταλόγιστο και μας λέει ότι τα πάντα στον κόσμο καταρρέουν και η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα σε μεγάλη ανάπτυξη και γι' αυτό τη ζηλεύουν όλοι – βέβαια ήταν ο ίδιος που έλεγε ότι επί χούντας η οικονομία ήταν κούκλα! Όποια πέτρα και να σπκώσεις, τσουπ, να ένα σκανδαλάκι...

Η ελληνική κοινωνία βρίσκεται σε μια μεγάλη καμπί όσον αφορά την πολιτική και την πολιτιστική της ταυτότητα. Είναι μια κοινωνία βαθιά διαβρωμένη όσον αφορά το τι θεωρεί ουσιώδες και τι επουσιώδες, τι άξιο και τι ανάξιο. Το χρήμα είναι ο μπουσουλός της σκέψης της. Η κοινωνία πλέον δεν απαρτίζεται από πολίτες, αλλά από μια μάζα η οποία πλάθεται καταπώς θέλει η εκάστοτε εξουσία. Μπορεί να πιστέψει οτιδήποτε της σερβίρουν χωρίς κανέναν ενδοιασμό, αρκεί να μην ξεβολέψει το ατάραχο της ύπαρξής της. Είναι μια κοινωνία βαθιά συντηρητική, και αυτό δεν αφορά μόνο τα δεξιά, ακροδεξιά, νεοναζιστικά, χριστιανοταλιμπαρικά, κεντροδεξιά, νεοφιλελεύθερα, σοσιαλδημοκρατικά, κεντροαριστεροδεξιά μορφώματα, αλλά και ευρύτερα στρώματα των αυτοαποκαλούμενων κομμουνιστών και ακροαριστερών.

Τα υγιή κομμάτια της κοινωνίας, όσα έχουν μείνει ανέγγιχτα απ' αυτόν τον πολιτικό αχταρμά-πολτό, παρακολουθούν με απελπισία το αλισβερίσι που συντελείται ενόψει των επικείμενων εκλογών. Πανηγυρίζουν κάποιοι για το αν η Ν.Δ. πέσει στο 25%, αγνοώντας πού βρίσκονται άλλοι όμοροι πόλοι: η Ελληνική Λύση στο 9%, η Λατινοπούλου στο 4%, η Ελπίδα της Καρυστιανού στο 5%, η Νίκη με 2%. Αυτά μας κάνουν 45%, και χωρίς να υπολογίζουμε τους Σπαρτιάτες – που στις προηγούμενες εκλογές είχαν πάρει 4,7% και θα μετεξεληχθούν σε κόμμα Κασσιδιάρη ο οποίος, απ' ό,τι όλα δείχνουν, θα πάρει μεγαλύτερο ποσοστό. Επίσης ποσοστό αξιοσέβαστο, το οποίο δεν θα κόψει μόνο από τη Ν.Δ., θα αποσπάσει η εμφάνιση του κόμματος Σαμαρά. Οπότε δεξιά και ακροδεξιά στην Ελλάδα μπορεί να πλησιάσουν το 60%! Αν προσθέσουμε και τα άλλα δύο κόμματα της κεντροαριστεροδεξιάς, ΠΑΣΟΚ και ΕΛΑΣ, τότε μιλάμε για πολύ πάνω από 80%. Καλά ξεμπερδέματα.

**Στον
αντίποδα**

■ του **Κώστα Μελά**
Οικονομολόγου Πανεπιστημιακού

Ο ΟΔΔΗΧ, μέσω προγράμματος διαχείρισης ταμειακής ρευστότητας υπό τη μορφή repo agreements, συγκεντρώνει τα ταμειακά διαθέσιμα φορέων της Γενικής Κυβέρνησης (ΕΦΚΑ, νοσοκομεία, ΟΤΑ, πανεπιστήμια κ.λπ.) στον κεντρικό λογαριασμό του κράτους στην ΤτΕ (Ο Ν. 4320/2015 ήταν ο νόμος που ξεκίνησε την υποχρεωτική μεταφορά των διαθεσίμων στην ΤτΕ).

Η επίσημη εξέλιξη του αποθέματος των Repors (συμφωνιών επαναγοράς) της Κεντρικής Διοίκησης στο τέλος κάθε έτους, σύμφωνα με τα ετήσια δελτία δημόσιου χρέους του ΟΔΔΗΧ και τις εισηγητικές εκθέσεις του προϋπολογισμού, διαμορφώθηκε ως εξής:

- 2021: 36,957 δισ. ευρώ
- 2022: 49,925 δισ. ευρώ (καθαρή αύξηση κατά +12,968 δισ. ευρώ μέσα στο έτος)
- 2023: 54,539 δισ. ευρώ
- 2024: 56,944 δισ. ευρώ (αύξηση κατά +2,405 δισ. ευρώ)
- 2025: 62,851 δισ. ευρώ (αύξηση κατά +5,907 δισ. ευρώ – το ιστορικό υψηλό κλεισίματος έτους)

Βασικές παρατηρήσεις της πενταετίας

- Συνεχής Διόγκωση: Μέσα σε 5 χρόνια, το κράτος «τράβηξε» επιπλέον ~25,9 δισ. ευρώ από τα διαθέσιμα των φορέων (ασφαλιστικά ταμεία, δήμους, νοσοκομεία), αυξάνοντας το stock κατά σχεδόν 70%.
- Το μεγάλο άλμα του 2022: Η μεγαλύτερη ετήσια αύξηση (+12,96 δισ.) σημειώθηκε το 2022, όταν το κράτος έπρεπε να αντιμετωπίσει την ενεργειακή κρίση και ταυτόχρονα να ξεκινήσει τις πρόωρες αποπληρωμές των μνημονιακών δανείων (ΔΝΤ) χωρίς να επιβαρύνει το επίσημο ενοποιημένο χρέος.
- Η Κορύφωση (2025): Το σύστημα έφτασε στο ανώτατο καταγεγραμμένο σημείο του στο τέλος του 2025 στα 62,85 δισ. ευρώ.

Οι εξελίξεις το Α' εξάμηνο του 2026

Σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα και επίσημα στοιχεία του ΟΔΔΗΧ (Δελτίο Δημοσίου Χρέους Ιουνίου 2026) και τις πρόσφατες εκθέσεις των οίκων αξιολόγησης (όπως

Το κρυφό ή σκιώδες χρέος της Ελλάδος

της Scope Ratings τον Σεπτέμβριο 2026), η κατάσταση του αποθέματος των repo agreements, διαμορφώνεται ως εξής: Το Απόθεμα των Repors (Ενδοκυβερνητικό Χρέος) ανέρχεται πλέον σε περίπου 59,0 δισ. ευρώ. Το ποσό κατέγραψε μια μικρή, ελεγχόμενη υποχώρηση από το ιστορικό υψηλό των 62,85 δισ. ευρώ του πρώτου τριμήνου, καθώς το ελληνικό δημόσιο χρησιμοποίησε μέρος της εισρέουσας ρευστότητας από τα ισχυρά πρωτογενή πλεονάσματα για να απομειώσει ένα τμήμα του εσωτερικού αυτού δανεισμού. Θα δούμε πόσο θα κλείσει τελικά το 2026. Το ότι το ποσό μεγαλώνει σταθερά επί 5 χρόνια, είναι πράγματι ισχυρή ένδειξη ότι δεν καλύπτει έκτακτες ταμειακές ανάγκες, αλλά έχει γίνει διαρθρωτικό στοιχείο χρηματοδότησης – μια μορφή δανεισμού που το επίσημο χρέος/ΑΕΠ δεν καταγράφει, ακριβώς επειδή ο δανειστής είναι «μέσα στην οικογένεια» της γενικής κυβέρνησης. Η ορολογία «κρυφό» ή «σκιώδες» χρέος που χρησιμοποιείται σε αρκετά άρθρα δεν είναι υπερβολή με στατιστικούς όρους: είναι μια πραγματική υποχρέωση του κεντρικού κράτους προς άλλους φορείς, απλώς εξαφανίζεται στην ενοποίηση Μάαστριχτ επειδή έτσι ορίζεται μεθοδολογικά ο δείκτης.

Τα ενδοκυβερνητικά repos του ΟΔΔΗΧ λειτουργούν ως διαρθρωτικός μηχανισμός χρηματοδότησης του κράτους περίπου 60 δισ. ευρώ, ο οποίος εξαιρείται μεθοδολογικά από το ενοποιημένο χρέος Γενικής Κυβέρνησης κατά Μάαστριχτ,

παρότι συνιστά πραγματική υποχρέωση της Κεντρικής Διοίκησης προς τους φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Παράλληλα τα Ταμειακά Διαθέσιμα (Cash Buffer) διαμορφώνονται ακριβώς στα 31,11 δισ. ευρώ (στρογγυλοποιημένα στις διεθνείς εκθέσεις στα ~31 δισ. ευρώ). Η μείωση από τα 39 δισ. ευρώ που βρίσκονταν στις αρχές του έτους οφείλεται στην υλοποίηση του επίσημου σχεδιασμού για πρόωρες αποπληρωμές διμερών δανείων του πρώτου μνημονίου (GLF), οι οποίες πραγματοποιήθηκαν μέσα στο καλοκαίρι του 2026.

Η απόσταση ανάμεσα στα δύο μεγέθη παραμένει σταθερά κοντά στα 28 δισ. ευρώ, επιβεβαιώνοντας ότι το μεγαλύτερο μέρος του εσωτερικού δανεισμού από τα ασφαλιστικά ταμεία και τους δήμους παραμένει μόνιμα «απορροφημένο» από το κράτος για τη χρηματοδότηση των παλαιότερων δανειακών υποχρεώσεων της χώρας.

Το απόθεμα των ενδοκυβερνητικών repos (ύψους περίπου 60 δισ. ευρώ) καλύπτει τρεις βασικές δημοσιονομικές ανάγκες του κράτους: τη χρηματοδότηση των ετήσιων ελλειμμάτων, τη μείωση του κόστους εξυπηρέτησης του υφιστάμενου χρέους και τη διατήρηση ενός ισχυρού ταμειακού μαξιλαριού χωρίς την ανάγκη συνεχούς δανεισμού από τις διεθνείς αγορές.

Οι Κύριες Δημοσιονομικές Ανάγκες που καλύπτονται

- Υποκατάσταση Εξωτερικού Δανεισμού: